

efter udvalgets opfattelse ikke her. Udvalget peger i den forbindelse også på, at der de seneste år har været et ikke ubetydeligt fald i antallet af klager til Ankenævnet for Forsikring vedrørende ulykkesforsikringer (fra 524 i 2000 til 439 i 2001, dvs. et fald på 16 pct.), som antagelig bl.a. skyldes de nævnte udvidelser af ulykkesdefinitionen.

Et mindretal i udvalget (2 medlemmer) finder dog, at der bør ske en lovregulering af det såkaldte viljeskrav i den traditionelle ulykkesdefinition, således at det ikke kan gøres til en betingelse for dækning, at påvirkningen skal være »uafhængig af den sikredes vilje«, jf. herved punkt 4.8.1. ovenfor. Mindretallet anfører bl.a., at der efter den traditionelle ulykkesdefinition ikke er tale om et ulykkestilfælde, hvis den forsikrede blot har haft vilje (forsæt) til indvirkningen på sit legeme, selv om den pågældende ikke har haft forsæt til selve skaden. Dette har i praksis givet anledning til en række tvister på ulykkesforsikringsområdet, og efter mindretallets opfattelse er det uhensigtsmæssigt med en sådan usikkerhed om ulykkesforsikringens dækningsomfang.

Udvalgets flertal (11 medlemmer) anfører, at dette forslag, som går ud på at regulere et enkelt element af den traditionelle ulykkesdefinition, i realiteten – som noget helt nyt i forsikringsaftaleloven – regulerer det nærmere indhold af ulykkesforsikringernes dækningsomfang. Flertallet peger navnlig på, at der de senere år har været en udvikling i forsikringsbranchen mod mere enkle ulykkesdefinitioner, der samtidig indebærer en udvidelse af ulykkesbegrebet og dermed af ulykkesforsikringernes dækningsomfang. Det spørgsmål, som mindretallet foreslår lovreguleret, opstår imidlertid ikke ved disse nyere ulykkesdefinitioner, men knytter sig til den traditionelle ulykkesdefinition.

Flertallet anfører endvidere, at forsikringspræmien for disse nyere ulykkesforsikringer som følge af det udvidede dækningsomfang typisk vil være noget højere end præmien for forsikringer, der bygger på den traditionelle ulykkesdefinition. Der foregår således for tiden en udvikling på ulykkesforsikringsområdet, der giver forsikringstageren mulighed for at vælge at tegne en ulykkesforsikring, der anvender den traditionelle ulykkesdefinition, og som dækker en række forskellige ulykkestilfælde, eller at tegne en ulykkesforsikring, der til en noget højere præmie giver en endnu mere omfattende dækning.

Forsikring & Pensions repræsentanter i udvalget har i den forbindelse oplyst, at mindretallets forslag, der indebærer, at den traditionelle ulykkesdefinition ikke vil kunne anvendes i sin hidtidige form, må forventes at ville medføre en ikke ubetydelig præmiefor-

højelse i forhold til de forsikringer, der i dag anvender den traditionelle ulykkesdefinition.

Mindretallets forslag vil således begrænse forsikringstagerens muligheder for at vælge mellem en dyrere forsikring med et bredere dækningsomfang og en billigere forsikring med et lidt mere begrænset dækningsomfang. Forslaget må efter det oplyste endvidere forventes at ville føre til en fordyrelse af de (billigere) forsikringer, der i dag anvender den traditionelle ulykkesforsikring. En sådan generel fordyrelse af ulykkesforsikringerne vil alt andet lige kunne føre til, at der samlet set vil blive tegnet færre ulykkesforsikringer, hvilket efter flertallets opfattelse vil være en særdeles uheldig udvikling – både for de sikrede, der dermed står uden forsikringsdækning, og for samfundet som sådant.

Flertallet finder på denne baggrund, at der ikke bør indføres en regel som foreslået af mindretallet.

Der henvises til betænkningen side 308 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig, at der ikke bør indføres en lovbestemt ulykkesdefinition.

Med hensyn til mindretallets forslag om som noget nyt at lovregulere et enkelt element af den traditionelle ulykkesdefinition lægger Justitsministeriet navnlig vægt på, at der de senere år har været en udvikling i forsikringsbranchen mod mere enkle og mere omfattende ulykkesdefinitioner, hvor der ikke opstår de samme problemer med viljeskravet som i den traditionelle ulykkesdefinition. Som anført af flertallet må mindretallets forslag endvidere forventes at ville indebære en forhøjelse af præmien for de ulykkesforsikringer, der i dag anvender den traditionelle ulykkesdefinition, og forslaget vil dermed begrænse forsikringstagerens mulighed for at vælge mellem forsikringsprodukter med varierende dækningsomfang til en varierende præmie.

Det kan herudover tilføjes, at der i forbindelse med høringen over betænkningen er blevet peget på, at det er tvivlsomt, om mindretallets forslag vil løse afgrænsningsvanskelighederne ved den traditionelle ulykkesdefinition, idet f.eks. løfteskader ikke kun afvises (efter denne definition) på grund af viljeskravet, men i lige så høj grad fordi skaderne ikke anses for at være »udefrakommende«. I givet fald vil fortolkningsproblemerne ved den traditionelle ulykkesforsikring således i et vist omfang blot blive »flyttet« fra viljeskravet til andre elementer i definitionen.

Justitsministeriet kan på denne baggrund tilslutte sig flertallets opfattelse, hvorefter der ikke bør indføres en særlig regulering af viljeskravet som foreslået af mindretallet.